Dissabte 30 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 14,1.7-11): I s'esdevingué que, Jesús havent entrat en la casa d'un cap dels fariseus un dissabte a menjar, ells l'observaven. I deia als invitats una paràbola -observant com elegien els primers seients-, dient-los: «Quan siguis invitat per algú a unes noces, no et posis en el primer lloc, no sigui que un de més honor que tu sigui invitat per ell, i venint aquell que us ha invitat a ell i a tu, et digui: "Cedeix el lloc a aquest", i aleshores hagis d'anar, avergonyit, a ocupar l'últim lloc. Sinó que, quan siguis invitat, ves i posa't en l'últim lloc, perquè quan vingui el qui et va invitar, et digui: "Amic, puja més amunt"; aleshores serà per a tu la glòria davant tots els comensals alhora. Perquè tot el qui s'exalça serà humiliat, i tot el qui s'humilia serà exalçat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jesús observant com elegien els primers seients»

Mn. Josep FONT i Gallart
(Getafe, Espanya)

Avui, us heu fixat en el començament d'aquest Evangeli? «Ells [els fariseus] l'observaven». I Jesús també observà i «observant com elegien els primers seients» (Lc 14,1). Però..., quina manera tant diferent d'observar!

L'observació, com totes les accions internes i externes, és molt diferent segons les motivacions que la provoquen, segons els mòbils interns, segons el que hi ha en el cor del qui observa. Els fariseus —com ens diu en diferents llocs l'Evangeli— observen Jesús per tal d'acusar-lo. I Jesús observa per ajudar, per servir, per fer el bé. I, com una mare que estima, aconsella: «Quan siguis invitat per algú a unes noces, no et posis en el primer lloc» (Lc 14,8).

Jesús diu amb paraules allò que Ell és, allò que té al cor: no busca ser honorat sinó honorar; no pensa en el seu honor, sinó en l'honor del Pare. No pensa en Ell sinó en l'altre. Tota la vida de Jesús és una revelació de qui és Déu: "Déu és amor".

Per això, en Jesús es fa realitat —més que en ningú— el seu ensenyament: «Es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes (...). Per això, Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom

que està per damunt de tot altre nom» (Fl 2,7.9).

Jesús és el Mestre en obres i en paraules. Els cristians volem ser els seus deixebles. Només podem tenir la conducta del Mestre si tenim dins del cor el que Ell hi tenia, si tenim el seu Esperit, l'Esperit d'amor. Treballem per a obrir-nos del tot al seu Esperit i per a deixar-nos agafar i posseir del tot per Ell.

I això sense pensar en ser “enaltits”, sense pensar en nosaltres, sinó només en Ell. «Encara que no hi hagués cel, t'estimaria; encara que no hi hagués infern, et temeria; igual que t'estimo, t'estimaria» (Autor anònim). Solament enduts per l'amor.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Oh, que n’és de bella l’ànima humil; del seu cor, com si fos un encenser, puja un perfum extremadament agradable i, a través dels núvols, arriba fins al mateix Déu» (Santa Faustina Kowalska)

- «Crist mateix va prendre l’últim lloc en el món —la creu— i precisament amb aquesta humilitat radical ens va redimir i ens ajuda constantment» (Benet XVI)

- «L’oració és, doncs, l’expressió més senzilla del misteri de la pregària. L’oració és un do, una gràcia; només pot ser acollida en la humilitat i la pobresa (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.713)